

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 32/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. z dnia 15.11.2017r. w sprawie II K 8/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	J. S. (1)	<p>1.M. K. (1) pseudonim (...) zmarł T. w dniu 30 stycznia 2019r.</p> <p>2. W trakcie przekazywania przez oskarżonego J. S. (1) do rąk K. S. (1) przedmiotów skradzionych w dniu 4 lutego 2019r. na szkodę R. W., co miało miejsce w samochodzie świadka – obaj oglądali w/w wyroby jubilerskie (biżuteria, kamienie szlachetne inne), a dodatkowo wysypały się one w woreczka. Obaj telefonicznie kilka razy rozmawiali o w/w przedmiotach</p>	<p>-odpis skrócony aktu zgonu,</p> <p>-notatka urzędowa z załącznikiem;</p> <p>-uzupełniające zeznania K. S. (1);</p>	<p>k.1002,</p> <p>k.905-998</p> <p>k.1056-1059</p>

		rzeczowo tj. wiedząc, iż chodzi o wyroby jubilerskie jak zegarki, kamienie szlachetne.		
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	J. (...)			
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1. 2.1.1.2.	-odpis skrócony aktu zgonu, -notatka urzędowa z załącznikiem; - zeznania K. S. (1);	1. Dokumenty w postaci notatki policyjnej, z której wynika, iż M. K. (1) zamieszkały w T. o pseudonimie (...) zmarł w konkretnej dacie i inne wymienione powyżej nie budzą wątpliwości; zostały wydane przez właściwe organy i we właściwej formie; pseudonim zmarłego wskazany w dokumentach pokrywa się z treścią wyjaśnień oskarżonego i		

zeznań świadka K. S.,

2. Zeznania świadka K. S. (1) złożone przez niego w toku postępowania odwoławczego uznano za wiarygodny – co do zasady – materiał dowodowy. Zdaniem sądu odwoławczego w istocie, odnośnie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy – jego zeznania są konsekwentne i przekonujące, pokrywają się bowiem – co do meritum – z treścią wyjaśnień, jakie świadek składał wcześniej we własnej sprawie karnej. W sprawie bowiem nie chodzi o to, czy świadek usłyszał z usta J. S. (1), iż przekazywane mu przedmioty jubilerskie zostały komuś wcześniej ukradzione, lecz o to, kiedy i w jakich okolicznościach zostały mu przekazane. K. S.. Choć bowiem w pewnym momencie świadek twierdził, iż J. S. nie miał wiedzy o przestępczym pochodzeniu precjozów, to sam wskazywał na brak

własnego ustalania
szczegółów ich
pochodzenia u
oskarżonego i
jednocześnie różne
miejsca pochodzenia
wrobów
wskazywane przez J.
S. (raz miał to być
T., raz Ł.), a także
własną chęć zysku,
przyznając, że raczej
zaufał w tej kwestii
oskarżonemu z tego
powodu, że był
znany jako
„honorowy”
przestępca.
Jednocześnie
świadek sam
przyznał, iż być może
albo oskarżony go
okłamał, albo ma
schizofrenię (skoro
wskazywał na różne
miejsca pochodzenia
wrobów). W
sprawie natomiast
istotnym było to, iż
oskarżony
wskazywał na M. K.
(1) – jako pośrednika
(osobę od której
otrzymał precjoza),
a takowym być nie
mógł (bo zmarł
przed datą ich
kradzieży) i z
pewnością wiedział,
że w spornym
woreczku były
wroby jubilerskie:

- bo je oglądał
ze świadkiem w
samochodzie,
- bo tam się
dodatkowo wysypały

		(przynajmniej częściowo), - bo rzeczowo rozmawiał o nich ze świadkiem przez telefon.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	apelacja obrońcy: 1. zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, iż J. (...) dopuścił się przypisanego	# zasadny # częściowo zasadny: 2b, # niezasadny: 1, 2a, 2c, 2d, 2e,	

mu czynu tj. nabył przedmioty pochodzące z przestępstwa, podczas gdy okoliczności sprawy i całościowa wykładnia materiału dowodowego, a także dowody zebrane w toku postępowania, w szczególności wyjaśnienia oskarżonego, zgodnie z którymi przekazując woreczek realizował jedynie polecenie zmarłego M. K. (1) nie będąc świadomym, że przedmioty z jego wnętrza pochodzą z kradzieży – temu przeczą,

apelacja osobista oskarżonego:

2. zarzut obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wydanego w sprawie wyroku tj. art. 7 kpk, art. 392 kpk, art. 410 kpk i art. 6 kpk, poprzez:

a. zaniechanie osobistego przesłuchania w sprawie II K 8/21 w charakterze świadka K. S. (1),

b. brak załączenia w poczet materiału dowodowego wyjaśnień, jakie K. S.

	<p>(1) złożył w swojej sprawie karnej – III K 70/20, a które odnosiły się do osoby J. S. (1),</p> <p>c. co oskarżony łączył z brakiem możliwości zadawania pytań świadkowi i naruszeniem swojego prawa do obrony,</p> <p>d. nieuzasadnione przyznanie wiarygodności wyjaśnieniom K. S. (1) złożonym pierwotnie we własnej sprawie karnej,</p> <p>e. wymierzenie oskarżonemu kary niewskazanej przez sąd wyższej instancji w momencie wyłączenia sprawy J. S. do odrębnego jej rozpoznania i przekazania sądowi rejonowemu;</p>			
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Wbrew twierdzeniom skarżących (bo choć apelacja osobista oskarżonego nie przywołuje wprost zarzutu „błędu w ustaleniach</p>				

faktycznych w zakresie sprawstwa”
J. S. – to w takim kierunku zmierza i taka jest jej intencja), ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji i subsumpcja zachowania oskarżonego pod konkretną normę prawną, są prawidłowe, gdyż stanowią wynik nie budzącej żadnej zastrzeżeń oceny zgromadzonych w sprawie dowodów. Apelacje nie wykazały, aby rozumowanie Sądu, przy ocenie zachowania J. S. (1), w kontekście wyczerpania przez niego znamion z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, było wadliwe bądź nielogiczne. W istocie zarzuty podniesione w apelacjach mają charakter polemiczny i opierają się wyłącznie na subiektywnej interpretacji zebranych w sprawie dowodów i odmiennym uznaniu, jakie ostatecznie wnioski należy wyciągnąć ze zgromadzonych w sprawie dowodów.

Do poczynienia ustaleń faktycznych w zakresie sprawstwa oskarżonego, polegającego na nabyciu przedmiotów pochodzących z przestępstwa, uprawniały Sąd I instancji z jednej strony dowody potwierdzające sam fakt kradzieży z włamaniem na szkodę R. W. (zeznania pokrzywdzonego, protokół oględzin, dokumentacja fotograficzna, wycena przedmiotów), a z drugiej wyjaśnienia samego oskarżonego, wyjaśnienia i zeznania K. S. (1) oraz dokumenty potwierdzające datę śmierci M. K. (1) pseudonim (...). Ocena dowodów została dokonana przez sąd rejonowy dostatecznie wszechstronnie, we wzajemnym ich kontekście z innymi dowodami, zgodnie z wiedzą i doświadczeniem życiowym i jako taka w pełni korzysta z ochrony art. 7 kpk. Do dokonania właściwej kwalifikacji prawno

- karnej zachowania oskarżonego
uprawniali Sąd meriti te same dowody. Jedyne co, to z uwagi na fakt, iż wiadomym było, że świadek K. S. (1) w swojej własnej sprawie karnej III K 70/20 składał wyjaśnienia także dotyczące osoby J. S. (oskarżony J. S. słyszał je na rozprawie, w której sam uczestniczył jako świadek), zasadnym było zasięgnięcie protokołów tych wyjaśnień i ich porównanie do wcześniejszych wersji prezentowanych przez świadka K. S. w postępowaniu przygotowawczym. Ostatecznie brak ten uzupełniono, albowiem w toku przedmiotowego postępowania odwoławczego przeprowadzono dosyć bogate postępowanie dowodowe, a w tym: przesłuchano ponownie oskarżonego, załączono protokoły ze sprawy III K 70/20, w których K. S. wypowiadał się o osobie J. S. i ujawnionych u niego przedmiotowych

wyrobach jubilerskich (całe postępowanie karne wzięło się stąd, iż takowe ujawniono w jego miejscu zamieszkania świadka) oraz przesłuchano K. S. (1) w charakterze świadka, ujawniając (odczytując mu) wcześniejsze wyjaśnienia i zobowiązując każdorazowo do ustosunkowania się do ich treści. Dodatkowo załączono kopie aktu zgonu osoby, wskazywanej przez J. S. na pośrednika przekazania skradzionych wyrobów jubilerskich (M. K. zmarł przed datą kradzieży z włamaniem na szkodę R. W., która miała miejsce w dniu 4 lutego 2019r.).

Z tego powodu niezasadnym jest twierdzenie oskarżonego o naruszeniu jego prawa do obrony, albowiem załączono żądane dokumenty ze sprawy II K 70/20, bezpośrednio zapoznano się ze źródłem dowodowym w osobie świadka K. S., jak i umożliwiono oskarżonemu

osobisty udział w takowym przesłuchaniu (ostatecznie oskarżonego reprezentował tu jedynie obrońca). Wreszcie, wyłączenie do odrębnego postępowania i przekazanie sprawy J. S. do sądu rejonowego wynikało m.inn. stąd, że występki, jaki został zarzucony oskarżonemu zagrożony był także karami: grzywną i karą ograniczenia wolności (gdzie dodatkowo zagrożony jest alternatywnie także karą pozbawienia wolności do lat 5) - co wcale nie oznacza, że tylko wymienione: kary grzywna i kara ograniczenia wolności mogły mu zostać ostatecznie wymierzone.

Zdaniem obrońcy nie ma żadnych dowodów, które ponad wszelką wątpliwość potwierdzałyby to, że przekazywane przez oskarżonego do rąk K. S. (1) przedmioty pochodziły z kradzieży z włamaniem, a dokładnie by o

takowym ich
pochodzeniu
wiedział oskarżony.
Zdaniem tego
apelanta
wątpliwości tego
dotyczące wynikają
przede wszystkim
stąd, iż nie ustalono,
jak ostatecznie
oskarżony wszedł
z posiadanie tych
precjozów, a w
szczególności nie
przesłuchano np.
M. K. (1). W
ocenie obrońcy brak
jednoznacznego
ustalenia (w jego
ocenie taki brak
występuje) tych
okoliczności
powoduje, iż istnieją
co najmniej
niedające się usunąć
wątpliwości, co do
sprawstwa samego
oskarżonego.

Powyższe
rozważania są
gołosłowne i
pozbawione logiki.
Oskarżony wyjaśnił,
iż przedmiotowe
precjoza nabył od
niejakiego M. K. (1)
pseudonim (...).
Ponad wszelką
wątpliwość ustalono
natomiast, że ów
(...) to M. K.
(1), który zmarł w
dniu 30 stycznia
2019r., a więc
przed datą kradzieży
z włamaniem na
szkodę R. W. (ta
miała miejsce w
dniu 4 lutego

2019r.) – sąd
oczywisty wniosek,
że oskarżony kłamie
wskazując, iż sporne
przedmioty zostały
mu przekazane przez
tą osobę, bo z
oczywistych
powodów to nie
mógł być M. K.
(1). Analizę daty
jego śmierci i
daty kradzieży na
szkodę R. W.
przeprowadził już
prokurator pisząc
o powyższym w
uzasadnieniu
wnoszonego aktu
oskarżenia
(k.116-117
uzasadnienia).
Dziwić może fakt, iż
analizy tej zabrakło
w uzasadnieniu
orzeczenia
pierwszoinstancyjnego.
Oskarżonemu
okazywano kartę
poglądową z
wizerunkiem M.
K. (1) (tego
konkretnego), o
tej samej także
osobie – w czasie
przeszłym –
zeznawał
przesłuchiwany w
toku postępowania
odwoławczego w
charakterze świadka
K. S. (1). Tak więc
żadnej pomyłki, co
do osoby M. K. (1)
pseud. L. nie można
mówić (nawet mimo
tego, że został on raz
nazwany M. K. (3)).

Reasumując
powyższe: upada
teza o osobie
M. K. (1) pseud.
L., jako pośredniku
przekazania
wyrobów
jubilerskich, co
dodatkowo
wzmacnia ustalenia
sądu rejonowego, iż
nabywając w okresie
czasu pomiędzy
4 a 6 lutego
2019r. i przekazując
sporne przedmioty
K. S. (1) oskarżony
dobrze wiedział, że
pochodzą one z
przestępstwa
(kradzieży,
kradzieży z
włamaniem), bo
musiał albo
osobiście
uczestniczyć w tym
przestępstwie (stan
zdrowia zdaje się
ograniczać jedynie
fizyczny udział w
takowym), albo
otrzymał je od
innej osoby, której
dane zataił przed
organami ścigania (a
także przed swoim
kolegą K. S. (1)).

Odnosząc się w tym
miejscu do stanu
zdrowia
oskarżonego, sąd
odwoławczy w
składzie
rozpoznającym
przedmiotowe
apelacje (po zmianie
składu) nie widział
konieczności

ustalania/
potwierdzenia tego,
czy stan zdrowia
oskarżonego
pozwalał mu na
popelnienie
przypisanego czynu,
albowiem nawet
sam J. (...)
nigdy nie twierdził,
że jego ruchowe
ograniczenia miały
na powyższe wpływ.
Wyjaśnił przecież,
że fizycznie wziął
woreczek od jednego
znajomego i
przekazał drugiemu
znajomemu, nawet
do niego nie
zaglądając, z prośbą
o znalezienie kupca
na to, co jest w
środku. Na takowe z
pewnością pozwalał
mu stan zdrowia,
nawet jeśli poruszał
się o kulach (na
takie ograniczenia
ruchowe wskazywał
także świadek K. S.).

Jak już wskazano
powyżej (punkt
2.1.1.) zeznania
świadka K. S.
(1) złożone przez
niego w toku
postępowania
odwoławczego
uznano za
wiarygodny materiał
dowodowy, bo w
zakresie
okoliczności
istotnych dla
rozstrzygnięcia
przedmiotowej
sprawy – jego
zeznania są

konsekwentne (pokrywają się – co do meritum – z treścią wyjaśnień, jakie świadek składał wcześniej we własnej sprawie karnej) i zrozumiałe. Choć także świadek zaprzeczył, by usłyszał z ust J. S. (1), iż przekazywane mu przedmioty jubilerskie zostały komuś wcześniej ukradzione i raz twierdził, iż oskarżony o tym fakcie musiał wiedzieć, a raz – że jednak nie wiedział, to konsekwentnie informuje o różnych miejscach wskazywanych przez J. S. jako miejsce pochodzenia artefaktów (raz miał to być T., raz Ł.), a także uprawdopodobnia legalność pochodzenia wskazując na M. K. jako pośrednika, który jak ustalono ponad wszelką wątpliwość, nie mógł nim być (zmarł przed kradzieżą). Tym samym analizując zeznania K. S. można dojść do wniosku, iż w istocie wcale nie wyklucza on wiedzy o rzeczywistym pochodzeniu przekazanych mu wyrobów

jubilerskich. W pewnym momencie sam także przyznaje, iż być może oskarżony go okłamał, albo choruje na schizofrenię. W sprawie istotnym było także to, że oskarżony twierdził, iż nie wiedział nawet, co było w przekazanym mu woreczku – podczas gdy K. S. przekonująco, bardzo merytorycznie i szczegółowo wskazał na szereg faktów przeczących tej „niewiedzy” (oglądanie precjozów z oskarżonym wysypanie się ich, rzeczowe rozmowy telefoniczne).

Także kara 1 roku pozbawienia wolności, o charakterze bezwzględnym, orzeczona wobec J. S. (1) jest ze wszech miar prawidłową represją karną wobec jego osoby, albowiem uwzględnia działanie w warunkach recydywy i wieloletnią niepoprawność sprawcy w przestrzeganiu porządku prawnego. Kara ta należy

<p>uwzględnia okoliczności łagodzące i obciążające, rzutujące na jej wymiar i stanowi właściwą reakcję sądu, adekwatną do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia sprawcy. Z pewnością także nie można uznać, by była ona, szczególnie w realiach przedmiotowej sprawy, rażąco – a więc wyjątkowo wyraźnie i w oczywisty sposób - niewspółmierna w sensie jej surowości.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu czynu; o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadne</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>- wyrok jest słuszny, zarzuty apelacyjne są bezzasadne;</p>		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany		

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i			

wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt 2 wyroku	O kosztach postępowania odwoławczego Sąd okręgowy orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ut.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. 1983 r. Nr 49 poz. 223) i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym z dnia 18 czerwca 2003 roku (Dz. U. 108, 00z. 1026) z późn. zm.	

	<p>Sąd zdecydował się nie obciążać oskarżonego opłatą oraz ryczałtem związanym z wydatkami w postępowaniu odwoławczym, uznając że uiszczenie należności przez oskarżonego stanowi nadmierną dla niego uciążliwość. Oskarżony jest rencistą, cierpi na szereg schorzeń kręgosłupa i inne dolegliwości, przebywał w izolacji.</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. z dnia 15.11.2017r. w sprawie II K 8/21	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.1. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. z dnia 15.11.2017r. w sprawie II K 8/21		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana